

GO

TUTTI FRATELLI SPIEGELS VAN DE ZIEL

‘Ik heb nu het gevoel dat ik iets kan’

Het festival *Spiegels van de Ziel* van Tutti Fratelli

beleeft komend weekend in Antwerpen de negende editie. Tutti Fratelli is een sociaal-artistieke werkplaats in het hart van de stad die sinds 2007 theater maakt met mensen die minder kansen kregen in hun leven. Oprichter Reinhilde Decleir ontving hiervoor al verschillende prijzen.

Zuiderburen

In de rubriek Zuiderburen werpen we wekelijks een blik over de Belgische grens. **Deze week:** Festival *Spiegels van de Ziel* in Antwerpen.

Dominique Piedfort
Antwerpen

In 2003 regisseerde Reinhilde Decleir een voorstelling met een groep mensen van het Antwerps Platform Generatie-armen. Dat zorgde voor veel ontroering in de tot de nok gevulde Bourlaschouwburg van het Toneelhuis. Deze groep bleef samenwerken met het Toneelhuis wat tot een productie leidde rond Shakespeares werk. Na blijvend succes, ook in volksschouwburg de Roma, werd Tutti Fratelli opgericht. ‘De fratelli’ huizen nu al bijna tien jaar in de Lange Gast-

Tutti Fratelli.

FOTO'S SPECTRA ENSEMBLE

Dat gevoel heb ik lang niet gekend.”

De brieven van Debussy

Spiegels van de Ziel loopt van vrijdag 16 tot en met zondag 18 oktober, ook bij overbuur Het Maagdenhuis in de Lange Gasthuisstraat 33. Uit het rijke programma wordt het huldeconcert aan Claude Debussy toegelicht in muziekcentrum AMUZ, dat onderdak vindt in de prachtige, barokke Sint-Augustinuskerk in de Kammenstraat 81. Het gaat om een samenwerking tussen het Gentse Spectra Ensemble en Reinhilde Decleir. Filip Rathé zorgt voor de duiding. Hij is de artistiek directeur van Spectra.

„We brengen drie werken van Debussy waarin zijn brieven aan vrouwen centraal staan. Zo tonen

Ik wil geen theater maken dat altijd over armoede gaat. Het moet wel ergens over gaan waarbij we kritisch mogen of moeten zijn

–Reinhilde Decleir

we ook de spiegel van zijn ziel. Hij schreef naar zijn ex-vrouw, zijn toenmalige madame en naar zijn dochter. Voor het voorlezen van die brieven, dacht ik meteen aan Reinhilde Decleir. Let wel, het is enkel een samenwerking met haar, niet met Tutti Fratelli. Ik weet dat Debussy vaak in geldnood zat. Maar dat kwam omdat hij graag heel dure dingen kocht. De sociale context van de spelers van Tutti Fratelli is natuurlijk helemaal anders.”

www.tuttifratelli.be

▲ Reinhilde Decleir leidt Tutti Fratelli.

huisstraat 26. „Ik heb veel respect voor andere toneelgroepen die werken met kwetsbare mensen. Maar die bereiken meestal niet het grote publiek”, zegt Reinhilde Decleir. „Tutti Fratelli is niet alleen in Antwerpen bekend. Mensen spreken me ook aan in Gent, Kortrijk of Oostende. Ook in Turnhout speelden we voor een volle, enthousiaste zaal.”

Waarbij één zaak moet duidelijk

zijn. „Ik wil geen theater maken dat altijd over armoede gaat. Het moet wel ergens over gaan waarbij we kritisch mogen of moeten zijn. We durven ook dingen aan te klagen. De mensen moeten horen wat wij te zeggen hebben. Ook dat is belangrijk.”

Uitstraling

Van strenge audities lijkt bij Tutti Fratelli geen sprake. „Normaal ge-

zien mag iedereen meedoen die tot onze doelgroep behoort. Ik wil eerst horen of de mensen kunnen zingen. Het is wel afwachten of het lukt. Het gaat vooral om de uitstraling van onze mensen, denk ik. Die is bijzonder.”

Tutti Fratelli laat via de website de buitenwereld altijd kennismaken met één van de spelers. Zo is er het portret van Ann De Pooter (57) die debuteert in de voorstelling *De Hoop*, die in januari 2021 in première gaat in de Roma.

„Ik leerde iemand van Tutti Fratelli kennen in de dagkliniek van Sint-Vincentius. Ik was meteen geprikkeld. Ik ben nogal een expressief persoon en wilde oorspronkelijk balletdanseres worden. Ik heb wel nog geen ervaring in theater of zingen. Dus dat zorgt zeker voor een drempel, hoewel het tegelijkertijd enorm bevrijdend werkt. De waarde van Tutti Fratelli ligt er voor mij in dat ik terug zelfvertrouwen opbouw. Dat ik het gevoel heb dat ik iets kan.

‘Het bin andere tieden’

Streektaal

In deze rubriek belichten we wekelijks een Zeeuws dialect. Deze keer een verhaal van Frans van der Heijde in het Walchers. Beluister de gesproken rubriek op pzc.nl/streektaal.

Frans van der Heijde

Van de zeumer bin ik wi eël wat keren op bezoek geweest in het paradijs! Wi dat leit? Nou, een paer jaer gelee ebb'ik di vô d'eeste keer over geschreve. Het paradijs leit an de weg van Westkappel nê Aegtekerke, onder de rook(...) van Sint Jan ten Eere. Het is een koffie- en theetuun mee vrêselijk lekker gebak. Je kan d'r blommen plukke, mè ook prumen, braemen, appels, peren en frambozen, afhankelijk van de tied van 't jaer. Het is hliek een kleine kinderboerderie en di bin noe een ëleboel kallebassen te koop. Het is een genot om d'r te kommen, te zitten, te plukken en/of te eten en drinken. En as je d'r alleên bin, ebb'ik altied een

vredig gevoel over me. De stilte komt over je, â oor je de wind in de bomen of een paer oenders kaekele. As eël de wereld d'r es uut zou zie as di, an de Prelaatweg, dan zouwe me echt een paradijs op aerde ebbe. Van 't jaer ebbe vee mensen dat paradijs bezocht. Ik zag het nooit zô druk, mè het zâ wê te maeken ebbe mee het feit, dat het ier op Walchere ook nog nooit zô druk geweest is. Jae, jae, vermijd de drukte...! In het kader van “zeit het mè mee een blommetje” hae ik nôhâ es een keer een bos plukke vô tuus. Simpel ô, zunnblommen, dat bin aol zunnnetjes in uus..! Ik gae hraog een bitje vroeg, dan is het nog rustig, oop ik zelfs alleên te wezen. Mè â kom ik nê nae de openingstied, di bin iedere keer â wi mensen me vô. Ruum

een maend gelee zaete d'r toch, even nae tien uren, vier vrouwen â op d'r gemakje koffie te drinken mee een hroôt stik gebak d'r bie. Het schatten van de leeftied van vrouwen in het algemeên is nie m'n sterkste punt, en bovendien een gevaerlijke bezigheid. Doe mè minstens vuufjaer van de leeftied af, die je in j'n oôd eit. Deze vier dâmes schatte ik in de naezeumer van ulder leven, september zâ'k mè zeie. Omdat één van die vrouwen een nichte van me was, mè dan dubbel van de kouwe kant, docht ik er toch goed an te doen ze an te spreken over het feit, dâ ze zômê, op een gewone ochen in de weke, eigenlijk tuus oorde, mee een stofzuger of an de naejaerschoônmaek! M'n preek maekte hin indruk. Lachend vroege ze of ik er

een stikje over wou schrieve. Het ênige wat ze anvoerde was: “Het bin andere tieden”

Verleid

Twî weken laeter zaete ze d'r warachtig wi! En di vertelde d'r één dâ ze â overgroôtmoeder was. Ze wist echt wê wat werken was. Ik ebbe toen mè verder gezwehe. Gelukkig nôdigde ze mien nie uut vô een komme koffie. Je zâ toch deu vier vrouwen verleid om... zô'n lekker stik gebak mee te eten. Ze zulle zeker een bezoekje an 't paradijs verdiend ebbe. Onderwehe nê ruus ebb'ik toch nog even getwufeld over uldere leeftied. Zouwe ze toch nie â in “oktober” leve? Je kan nog tot eind oktober nê 't “paradijs”! Misschien ontmoete julder die vier vrouwen ook!